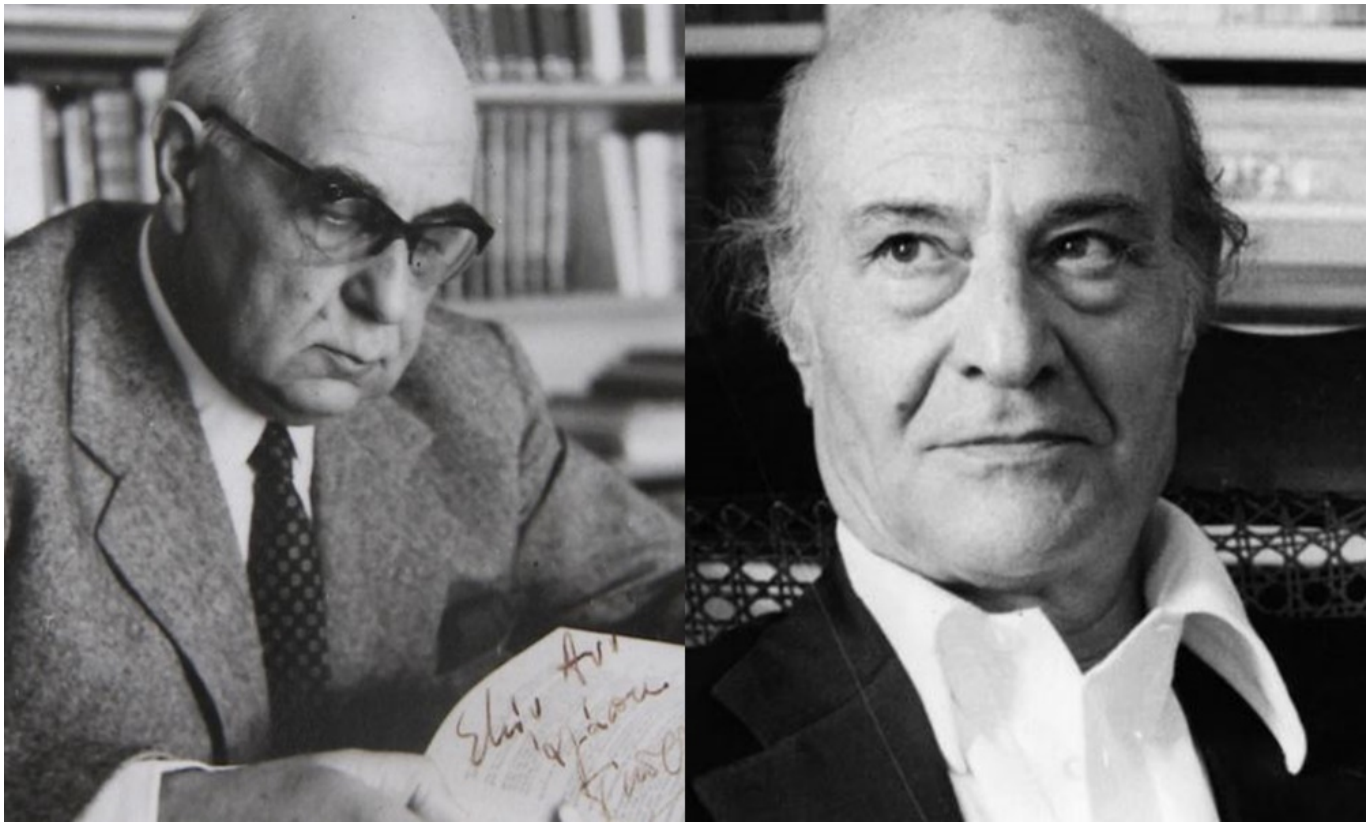
27/10/2020

“Έχουμε πόλεμο”: Το ΟΧΙ μέσα από τα μάτια των ποιητών

/ Παιδεία και Πολιτισμός

«Δευτέρα 28. Κοιμήθηκα δύο το πρωί, διαβάζοντας Μακρυγιάννη. Στις τρεις και μισή μια φωνή μέσα από το τηλέφωνο με ξύπνησε: “Έχουμε πόλεμο”. Τίποτα άλλο. Ο κόσμος είχε αλλάξει. Η αυγή, που λίγο αργότερα είδα να χαράζει πίσω απ’ τον Υμηττό, ήταν άλλη αυγή: άγνωστη. Περιμένει ακόμη εκεί που την άφησα. Δεν ξέρω πόσο θα περιμένει, αλλά ξέρω πως θα φέρει το μεγάλο μεσημέρι».

Γιώργος Σεφέρης, 28 Οκτωβρίου 1940 – Από το βιβλίο: «Μέρες Γ΄. 16 Απρίλη 1934 – 14 Δεκέμβρη 1940.

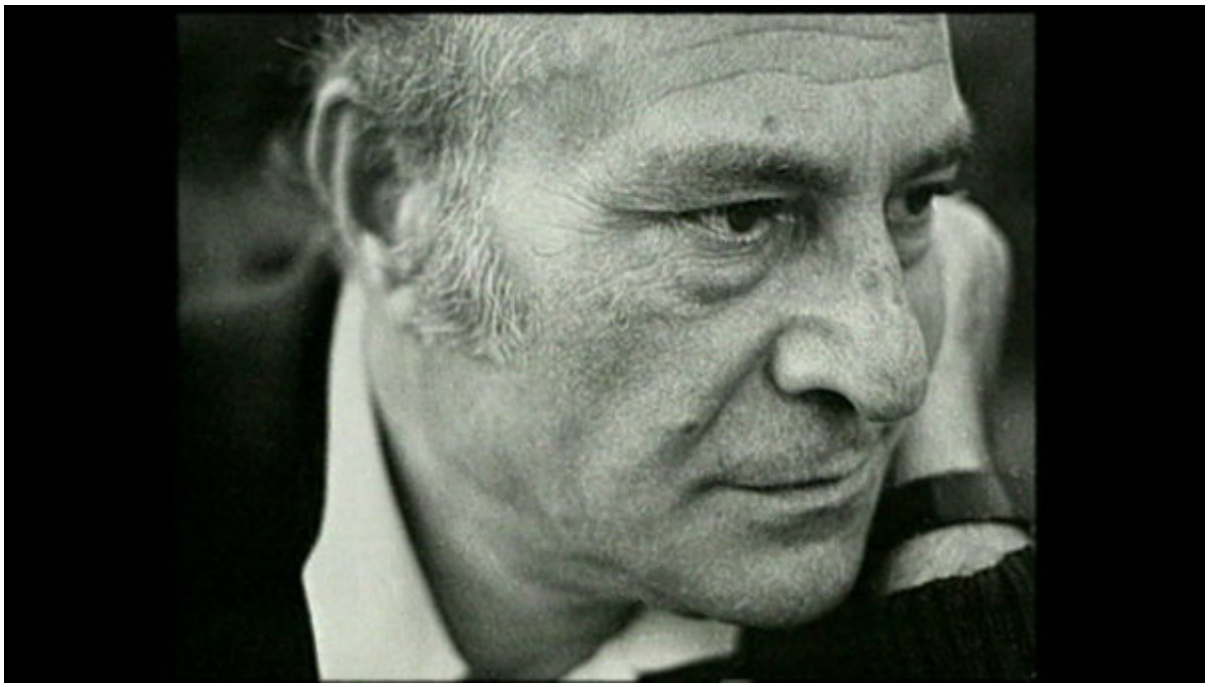
Ο Σεφέρης, προϊστάμενος τότε της Διεύθυνσης Εξωτερικού Τύπου του Υφυπουργείου Τύπου, μαζί με τον τότε υφυπουργό ανέλαβαν να συντάξουν το κείμενο της επίσημης κήρυξης πολέμου. Ο ποιητής απεχθανόταν ενστικτωδώς

τους Ναζί, όπως επισημαίνει η επίκαιρη, επετειακή ανάρτηση εκ μέρους της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης.

Στο μεταξύ, ο ανθυπολοχαγός Οδυσσέας Ελύτης βρίσκεται να πολεμά στη ζώνη του πυρός, στα χιονισμένα βουνά της Αλβανίας. Στο χιονισμένο μέτωπο της Ηπείρου ο ελληνικός στρατός εκτός από τα εχθρικά πυρά και τους ανελέητους βομβαρδισμούς έχει να αντιμετωπίσει απίστευτα αντίξοες συνθήκες.

Τον Φεβρουάριο του 1941, ο ποιητής νοσεί σοβαρά από κοιλιακό τύφο και μεταφέρεται ετοιμοθάνατος στο νοσοκομείο Ιωαννίνων. Γλυτώνει από θαύμα.

«Τα βουνά της Αλβανίας βροντήξανε
Ύστερα λιώσαν χιόνι να ξεπλύνουν
Το κορμί του, σιωπηλό ναυάγιο της αυγής
Και το στόμα του, μικρό πουλί ακελάηδιστο
Και τα χέρια του, ανοιχτές πλατείες της ερημίας
Βρόντηξαν τα βουνά της Αλβανίας
Δεν έκλαψαν
Γιατί να κλάψουν
Ήταν γενναίο παιδί!».

Οδυσσέας Ελύτης, «Άσμα ηρωϊκό και πένθιμο για τον χαμένο ανθυπολοχαγό της Αλβανίας, Στ΄».

Στην ως άνω φώτο, ο Οδυσσέας Ελύτης στο μέτωπο

Ο ποιητής Γιώργος Σαραντάρης δεν γλύτωσε τον θάνατον

«Εγώ που οδοιπόρησα/
Με τους ποιμένες της Πρεμετής/
Είχα τα μάτια μου/ Παντοτεινά στραμμένα/
Στο εωθινό σου πρόσωπο...».

Ο ποιητής Γιώργος Σαραντάρης, εν αντιθέσει με τον ομότεχνό του, Οδυσσέα Ελύτη, δεν γλύτωσε τον θάνατο. Πολέμησε στην πρώτη γραμμή του Αλβανικού μετώπου, αρρώστησε από τύφο και πέθανε. Σύμφωνα με μαρτυρία συμπολεμιστή του, ο ποιητής παρά τις κακουχίες δεν έπαψε στιγμή να έχει δημιουργική έμπνευση. Κάπου στην περιοχή της Κλεισούρας όπου συναντήθηκαν, ο ποιητής ήταν εξαντλημένος και ωχρός στην όψη.

Μέσα από το χιτώνιό του, έβγαλε δύο χαρτιά – το ένα ήταν ιατρική γνωμάτευση που τον έστελνε στο νοσοκομείο στα Ιωάννινα, το άλλο ήταν ένα ποίημα –μάλλον το τελευταίο του και αυτό που έμελλε να αποβεί προφητικό– απόσπασμα του οποίου αναγνώσατε παραπάνω.

Ο Νίκος Καββαδίας βρέθηκε στρατιώτης στην Αλβανία

Τέλος, ο Νίκος Καββαδίας, ο ποιητής «των μακρυσμένων θαλασσών και των γαλάζιων πόντων», παρόλο που είχε ήδη πάρει το δίπλωμα ασυρματιστή στα πλοία, βρέθηκε στρατιώτης στην Αλβανία. Με την κατάρρευση του μετώπου επέστρεψε στην Αθήνα και παρέμεινε στη στεριά μέχρι τη λήξη του πολέμου.

Orthodox Academy of Crete - Ορθόδοξος Ακαδημία Κρήτης

16 λ. ·

Το ΌΧΙ μέσα από τα μάτια των ποιητών

«Ατσίγγανε κι αφέντη μου με τι να σε στολίσω;
φέρτε το μαυριτάνικο σκουτί το πορφυρό
στον τοίχο της Καισαριανής μας φέραν από πίσω ... **Δείτε περισσότερα**

